

1907. évi XXVII. törvénycikk

a nem állami elemi népiskolák jogviszonyairól és a községi és hitfelekezeti néptanítók járandóságairól¹

1. § A községi és hitfelekezeti elemi népiskolák tanítói köztisztviselők; és törvényesen megállapított járandóságaik közigazgatásilag biztosítatnak.

2. § A községi és a hitfelekezeti rendes tanítóknak alapfizetése az első és második polgári lakbérosztályba sorozott községekben legalább évi 1200 koronában, a harmadik lakbérosztályba sorozott községekben legalább évi 1100 koronában, a negyedik lakbérosztályba sorozott, vagy lakbérosztályba nem sorozott községekben legalább évi 1000 korona állapítandó meg.

Az iparos- és kereskedő-tanoncz-oktatásért, továbbá a gazdasági ismétlőiskola vezetésért nyert tiszteletdíj ezen alapfizetésbe be nem számítható.

A segédtanítók önállóan külön osztályt csakis a közigazgatási bizottság engedélye folytán, még pedig csak ideiglenesen s legfeljebb 1 évig vezethetnek és legalább évi 800 korona tiszteletdíjban részesítendőek. Egy és ugyanazon állomáson segédtanítók egy évnél tovább nem alkalmazhatók.

Minden rendes tanítót a fizetésén kívül még természetben tisztes lakás (legalább két padolt szoba, konyha, kamra és a legszükségesebb mellékhelyiségek), továbbá legalább egy negyedholdnyi kert, vagy kert nem léte esetében ennek ellenértéke gyanánt 20 korona készpénz illet meg; természetben tisztes lakás hiányában pedig minden tanítónak az I. lakbérosztályba sorozott községekben évi 600 korona, a II. lakbérosztályba sorozott községekben évi 420 korona, a III. lakbérosztályba sorozott községekben évi 360 korona, a IV. lakbérosztályba sorozott községekben évi 300 korona és a lakbérosztályokba nem sorozott községekben évi 200 korona lakásbér jár. Több tanítóval bíró iskoláknál a nőtlen tanítók és a tanítónők természetben való lakását, illetőleg lakásbérét a helyi iskolai hatóság a fennebbiektől eltérőleg is rendezheti. Ez a jog megilleti akkor is, ha az ugyanazon iskolánál alkalmazott tanító és tanítónő házastársak.

Az 1868:XXXVIII. tc. 139. és 140. §-ainak rendelkezése, mely szerint a megürült tanítói állomás legfeljebb félév alatt betöltendő és ezen idő alatt az iskolában segédtanító (tanítójelölt) alkalmazandó, továbbá, hogy a tanító halála esetén özvegye és árvái a halálozásnak napjától számított félévig az egész fizetést és lakást élvezik, végre az ugyanazon törvénycikk 138. §-ának első pontjában foglalt rendelkezés, mely szerint a tanítók élethosszig választhatnak, a hitfelekezeti elemi népiskolákban működő rendes tanítókra is kiterjesztetik.

Államsegélyes iskolánál a rendes tanító halála esetén, ha a tanító özvegyet vagy árvát hagy hátra, az alkalmazott segédtanító fizetéséhez, a halálozásnak napjától számított félévig, az állam is hozzájárul abban az arányban, a mely arányban az elhalt rendes tanító fizetését kiegészítette.

3. § A községi és a hitfelekezeti elemi népiskoláknál alkalmazott rendes tanítók korpótléka a következőképen állapítatik meg:

5 évi szolgálat után 200 K

10 évi szolgálat után további 200 K

15 évi szolgálat után további 100 K

20 évi szolgálat után további 100 K

25 évi szolgálat után további 200 K

30 évi szolgálat után további 200 K

Ezen korpótlék az alapfizetésbe be nem számítandó.

1 Szenteseítve: 1907. VI. 2. Kihirdetve: 1907. VI. 6.

A korpótlékokra azon szolgálati idő ad igényt, a melyet a rendes tanító szabályszerű képesítéssel az állomás végleges elfoglalásától, legfeljebb azonban 1893. évi október hó 1-től megszakítás nélkül eltöltött: a jelen törvény hatályba lépte után alkalmazott rendes tanítóknál pedig az a szolgálati idő, a melyet a tanító a 32. §-ban előírt eskü letétele és állomásának véglegesen történt lefoglalása után megszakítás nélkül eltöltött.

A szolgálat igazolt megszakításának tekintendő az a körülmény ha a tanító betegség, vagy egyéb tőle nem függött körülmény miatt volt kénytelen tanítói működését addahagyni és ezt a körülményt távozása alkalmával a kir. tanfelügyelő előtt igazolta.

Egyes iskolafentartóknak a korpótléokra vonatkozólag már fennálló, vagy ezután alkotandó szabályzati érvényben maradnak, ha azok a tanítókra nézve legalább is az ezen §-ban megállapított kedvezményt biztosítják.

A jelen törvény életbeléptétől kezdve minden község és hitfelekezeti rendes tanító, aki a megkívánt törvényes képesítéssel bír és a törvény feltételeinek megfelel, az itt megszabott korpótlék élvezetébe lép. Ennélfogva mindazok a tanítók, a kik a jelen törvény életbeléptének idejében az 1893:XXVI. tc. 2. §-a alapján már az első, vagy a második 100-100 K-ás évötödös korpótlék élvezetében vannak, jelen törvény életbeléptétől kezdve még 100, illetőleg 200 K korpótlék kiegészítésében részesítendőek.

4. § A vallás- és közoktatásügyi minister a községi és hitfelekezeti elemi népiskoláknál egy és ugyanazon helyen huzamosabb időn át, alkalmazott és a népnevelés terén kiváló érdemeket szerzett néptanítók részére, az állami költségvetésben e célra megállapított hitel keretében, a közigazgatási bizottság és a kir. tanfelügyelő javaslatára, hitfelekezeti intézeteknél az illetékes egyházi főhatóság véleményének meghallgatásával, évi 200 K fizetés természetével bíró személyi pótlékot engedélyezhet.

5. § A községi és hitfelekezeti rendes tanító alapfizetése, a jelen törvény 7. és 8. §-aiban foglalt megszorítással, készpénzen kívül természetben szolgáltatott járandóságokból, vagy földbirtok jövedelméből, vagy szolgálmányokból is állhat.

6. § A községi és hitfelekezeti elemi népiskolai rendes tanító készpénzfizetését az iskolafentartó köteles havonként, vagy évnegyedenként, mindig előlegesen kiszolgáltatni.

7. § A községi és hitfelekezeti rendes tanítói fizetés egy részének terményekben való kiszolgáltatása csak oly feltétel alatt engedtetik meg, ha ezen terményeket az iskolafentartó a tanító közbejötte nélkül szedeti be, és előre megállapított mennyiségben szolgáltatja a tanítónak; még pedig úgy, hogy az évi utolsó részletet legkésőbb az év november hava végén átadja.

Ha az iskolafentartó a tanító terménybeli járandóságát nem szolgáltatná ki a megszabott módon és meghatározott időben, vagy ha az a termény átlagos minőségének meg nem felelne, akkor a termény helyett annak értékét készpénzben köteles fizetni.

A községi és hitfelekezeti rendes tanítói fizetés részét képező szolgálmányok kellő időben teljesítendőek, s a mennyiben ezek ily időben nem teljesítették, vagy ha a tanító az iskolai főhatóság jóváhagyásával a gazdálkodással felhagy, e szolgálmányok értéke készpénzben s a jelen törvény 6. §-ában előírt időben szolgáltatandók ki.

8. § A tanítói fizetés kiegészítő részét alkotó iskolai ingatlan haszonélvezetének pénzbeli egyenértéket - nem értve ide a természetben nyújtott lakás és házikert haszonélvezetét - minden egyes tanítói állomásra nézve külön-külön kell megállapítani.

E megállapítás alapjául - az összes adók levonásával - az ugyanazon községben hasonló minőségű ingatlanért elérhető haszonbér szolgál, és ehhez hozzá adandó még a községi (hitközségi) lakosok által az ingatlan megművelése körül netalán teljesített szolgálmányok pénzbeli értéke.

Ugyancsak községenként, az utolsó öt évi (1902-1906) átlagárak alapján állapítandó meg a tanító által élvezett terményjárandóságok (életneműek, fa, jószág, tartás stb.) pénzbeli egyenértéke.

Az értékmegállapítások ellen az érdekelt fél 30 napon belül felszólalással élhet a közigazgatási bizottsághoz, melynek határozata ellen, az 1896:XXVI. tc. rendelkezéseinek szem előtt tartásával, a m. kir. közigazgatási bíróság előtt panasznak van helye.

Az 1893:XXVI. tc. alapján már megtörtént megállapítások, a mennyiben azok alapján a tanító már állami fizetéskiegészítést nyert, érintetlenül maradnak.

9. § A jelen törvény hatályba lépte után bármilyen elemi népiskolákban önálló tanítói teendők ellátására csak rendes tanítói állások rendszeresíthetők és a tanítói állások csak érvényes tanítói oklevéllel bíró egyénekkel tölthetők be. A rendes tanítói állásra, a jelen törvény 2-ik §-ának 3-ik és 5-ik bekezdésében, továbbá 28-ik §-ában említett eseteket kivéve, segédtanító nem alkalmazható.

10. § A községi és a hitfelekezeti elemi népiskolák fentartói kötelesek a tanítók összes járandóságairól, fizetésekről egyénenként nyilvántartást vezetni. Az ennek alapján kitüntetett hátralékok az iskolafentartót illetik, s az egyes hátralékos adósoktól az iskolafentartó javára közigazgatási uton hajtandók be. Az iskolafentartó azonban köteles a tanító összes javadalmainak esedékessé vált részleteit pontos időben kiszolgáltatni, tekintet nélkül a hátralékokra és az ezek behajtására irányuló eljárásra.

A végrehajtás módozatait a vallás- és közoktatásügyi miniszter, a belügyi és pénzügyi miniszterekkel egyetértőleg, rendeleti uton állapítja meg.

11. § Ha a hitfelekezeti elemi népiskola tanítója az 1868. évi XXXVIII. tc. 141. §-ának harmadik bekezdése értelmében kántori teendőt is végez, a tanítói alapfizetés megállapításakor a jelen törvény 2. §-ában megállapított legkisebb alapfizetés erejéig a tanítói és kántori járandóságok, ez utóbbiak jellegének érintése nélkül, együttesen fizetésnek számítandók, s ennél fogva a nyugdíjjogosultság megállapításánál is az ekként együttesen számított fizetés veendő alapul.

12. § Ugy a községi, mint a hitfelekezeti elemi népiskolák fentartói kötelesek az iskoláikban alkalmazott rendes tanítóknak járandóságait, ha arra azonnal képesek nem volnának, a jelen törvény életbeléptétől számított 3 éven belül, vagyis 1910. június hó 30-ig, a jelen törvény 2-3. §-ában megállapított legcsekélyebb összegekig biztosítani. A mennyiben erre a 15. § rendelkezései szerint megállapított szegénységük miatt nem képesek, tartoznak legkésőbb 1910. szeptember hó 30-ig az alább meghatározott módon a hiányt pótló állami segélyért a vallás- és közoktatásügyi miniszterhez fordulni. Olyan község folyamodványa, mely az 1868:XXXVIII. tc. 35. §-a által engedélyezett 5%-os iskolai adót ki nem vetette, vagy ki nem merítette, tárgyalás alá nem vehető.

Ezt az állami segélyt az iskolafentartók jelen törvény életbelépte után mindjárt, bármikor igénybe vehetik minden oly iskola tanítóira nézve, mely e törvényben megállapított feltételeknek megfelel. Már létező iskolák, ha fentartóik a fentemlített határidőn belül segélyért nem folyamodtak, ilyent később csak akkor nyerhetnek, ha anyagi helyzetüknek időközben beállott rosszabbodását a 15. §-ban körülírt eljárás útján kimutatják.

Ha az állam valamely községben oly állami iskolát tart fenn, vagy állít fel a jövőben, mely az ott levő összes, 6-12 éves tanköteleseket befogadni képes, az ott létező más jellegű és akár tanítói alapfizetés, akár korpótlék kiegészítése czimén az állami segélyt már élvező iskolák tanítóitól az államsegély csak akkor vonható el, illetőleg azoktól, a kik azt még nem élvezték, csak akkor tagadható meg, ha azt fontos állami érdekek kívánják, és az iskola főhatóságához intézett figyelmeztetés után az állami segély megtagadásának oka meg nem szűnik.

Hogy forognak-e fenn fontos állami érdekek, annak mérlegelése a közigazgatási bizottság véleményének meghallgatása után a vallás- és közoktatásügyi miniszterhez tartozik. A mennyiben az államsegély elvonása folytán az iskolafentartó az iskolát egy éven belül megszünteti és a fizetéskiegészítésben részesült tanító az iskola megszűnését követő egy fél év alatt alkalmazást nem nyert, illetve nem nyugdíjaztatott: az állását elvesztett tanítót az államtól addig élvezett egy évi államsegély összege illeti meg.

Ujjonnan szervezett községi vagy hitfelekezeti tanítói állásokon alkalmazott tanítók, pedig az alapfizetés és korpótléknak állami kiegészítésére az esetben tarthatnak igényt, ha az új állás szervezése a vallás- és közoktatásügyi miniszter előzetes beleegyezésével történt.

Az előbb említett és igénybe vett 3 évi átmeneti idő alatt az iskolafentartók az iskoláikban alkalmazott tanítóknak csupán az 1893. évi XXVI. t. -cikkben meghatározott járandóságokat tartoznak biztosítani, a melyek kiegészítése céljából ezen idő alatt az 1907. június hó 30-ig engedélyezett állami segélyek élvezetében 1910. szeptember hó 30-ig meghagyatnak. Az államsegély kiutalása ez esetben is a jelen törvény 31. §-ában körülírt módon történik. A jelen törvény határozatai azonban, a 2., 3. és 20. §-ok kivételével, ezekre az iskolákra is kiterjednek. Új állami segély az átmeneti idő alatt is csak a jelen törvényben meghatározott alapfizetés és korpótlékok kiegészítésére és olyan iskoláknál alkalmazott tanítóknak adható, melyek e törvény összes feltételeinek eleget tesznek.

13. § Ha a hitfelekezeti iskolafentartók az előző szakaszban megállapított határidők alatt nem biztosítanak tanítóik legkisebb fizetését és korpótlékát, de iskolájukat mindamellett fentartani kívánják, az ezen törvényben megállapított legkisebb tanítói fizetés az iskolafentartó hitfelekezet terhére biztosítottnak tekintetik. Ha pedig a tanítói fizetés behajthatatlan és az iskolafentartó e körülmény megállapítása után még sem veszi igénybe az államsegélyt, az az iskolafentartó abban a községben elveszti iskolafentartási jogát, mely azonban föléled, ha az iskolafentartó később az államsegély igénybevételével akarja iskoláját újból fölláztatni.

14. § A községi és hitfelekezeti tanítói fizetéseknek, illetőleg a kántortanítói egész javadalomnak eddig megállapított és az iskolafentartók által saját anyagi forrásaikból okmányszerű díjlevél alapján szolgáltatott mennyisége továbbra is csonkítatlanul kiszolgáltatandó, illetőleg államsegély igénybevétele céljából le nem szállítható.

Jogában áll azonban az iskolafentartó községnek, illetőleg hitfelekezetnek az államsegélylyel kiegészített tanítói javadalmazást az állami tanítók fizetése arányában saját erejéből felemelni, a nélkül, hogy ennek következtében a már megállapított államsegély megvonható, vagy leszállítható lenne.

Ha valamely tanítói állásnak államsegélylyel kiegészített jövedelme az iskolafentartó által el nem hárítható állandó természetű körülmény következtében csökken, az illetékes iskolai hatóság a közigazgatási bizottság útján a vallás- és közoktatásügyi ministertől az államsegély felemelését kérheti.

Ha azonban a tanítói állás jövedelmének a 3. bekezdésében írt csökkenése a tanítói javadalmazásnak az állami tanítók fizetése arányában történt felemelése után következne be, az államsegély felemelése csakis a jelen törvény. 2. és 3. §-aiban megállapított járandóságok erejéig kérhető.

15. § A vallás- és közoktatásügyi miniszter a törvényhozás által ezen célra engedélyezett összegből az arra utalt községek és hitközségek népiskolai tanítóinak alapfizetését és korpótlékát, az illetékes iskolai főhatóság hozzájárulásával és értesítése mellett, a törvényhatósági közigazgatási bizottság útján, a jelen törvény 2. és 3. §-ában megállapított összegekig, a jelen törvény 16., 17., 18., 19. és 20. §-aiban foglalt feltételek mellett, államsegélylyel kiegészíti.

Az államsegély összegének meghatározását megelőzőleg a közigazgatási bizottság megállapítja:

a) a községnek, illetve a hitközségnek, továbbá az iskolának szabályszerű költségvetése, a tanítói díjtétel és a hitközség anyagi helyzetét igazoló, a járási főszolgabíró (polgármester) által láttamozott helyhatósági bizonyítvány alapján, a népiskolai hatóságok által bejelentett tanítói járandóságoknak, illetőleg kántortanítói egész javadalomnak és az ezek fedezetéül szolgáló jövedelmeknek mennyiségét;

b) a tanító törvényes képesítettségét, magyar állampolgárságát, valamint azt, hogy magyar nyelven helyesen beszélni és írni, valamint tanítani is tud és hogy a jelen törvény 32. §-ában előírt esküt letette;

c) azt a körülményt, vajjon az illető iskola megfelel-e az 1868:XXXVIII. tc. 27. és 28. §-aiban követett feltételeknek;

d) megvizsgálja továbbá a közigazgatási bizottság azt is, hogy az illető iskola tanítási terve és tanulmányi rendje, valamint felszerelése megfelel-e a törvényes kellékeknek, s különösen a jelen törvény 16., 17., 18., 19. és 20. §-ai rendelkezéseinek és azt, hogy az illető tanítónak osztályába, a kinek járandóságaihoz az iskolafentartó állami kiegészítést kér, hány mindennapi (6-12 éves) tanköteles lesz utalva.

A mennyiben az illető iskola tanköteleseinek összes száma 30-on alul maradna, a vallás- és közoktatásügyi minister csak kivételes esetekben engedélyezhet államsegélyt, de olyan iskolától, mely eddig is élvezett államsegélyt, vagy a mely az illető községben az egyedüli magyar tannyelvű iskola, a mennyiben a jelen törvény követelményeinek megfelel, a segély e czimen meg nem tagadható.

Üresedésben lévő tanítói állásokra vonatkozólag az államsegély a jelen § 2-ik bekezdésének a), c) és d) pontjaiban foglaltaknak megállapítása alapján a vallás- és közoktatásügyi minister által kilátásba helyezhető, de az csakis a b) pontban foglalt feltételek beigazolása után lesz kiutalványozható.

16. § Alapfizetés-, vagy korpótlék-kiegészítés czimén államsegélyt csak olyan községi vagy hitfelekezeti iskolák tanítói nyerhetnek, melyekben az 1868:XXXVIII. tc. 11. és 55. §-aiban, valamint a jelen törvény 19. és 20. §-aiban felsorolt köteles tantárgyak a mindennapi iskolában, az illető egyházi főhatóság, illetőleg, a vallás- és közoktatásügyi minister által kiadott tanterv szerint 6 évre felosztva, faluhelyen legalább 8 havi, városokban legalább 9 havi szorgalmi idő alatt taníttatnak.

17. § Minden iskola és minden tanító, tekintet nélkül az iskola jellegére és arra, hogy állami segélyt élvez-e vagy sem, a gyermekek lelkében a magyar hazához való ragaszkodás szellemét és a magyar nemzethez való tartozás tudatát, valamint a vallás- és közoktatásügyi gondolkodást tartozik kifejleszteni és megerősíteni. Ennek a szempontnak az egész tanításban érvényesülni kell; külső kifejezésül minden iskolában, jellegkülönbség nélkül, úgy a főbejárat fölött, mint megfelelő helyen a tantermekben Magyarország czimere helyezendő el, a tantermekben a magyar történetből vett falitáblák alkalmazandók, nemzeti ünnepeken pedig az épületen a magyar nemzeti czimeres zászló tűzendő ki. E jelvényeken kívül csak a törvényhatóság és a község czimere és az iskola községi, illetőleg felekezeti jellegét a törvényesen megállapított kitételekkel megjelölő magyar nyelvű külső felirat és a tantermekben az illető hitfelekezet egyházi főpásztorainak arcképei, vallási jelvények, valláskegyeleti képek, és az oktatáshoz szükséges tanszerek alkalmazása van megengedve, melyek azonban idegen történeti vagy földrajzi vonatkozásokat nem tartalmazhatnak és csakis hazai készítmények lehetnek. A vallás- és közoktatásügyi minister a tárczája terhére gondoskodik arról, hogy az összes iskolák a magyar czimerrel és zászlóval, valamint az iskolafentartó hatóság meghallgatásával megállapítandó magyar történeti képekkel elláttassanak. E történeti képek a tantermekben kellő módon elhelyezendőek és a tanító tartozik jelentőségüket a nyelv- és értelemgyakorlatok, továbbá a földrajz és történelem tanítása során a gyermekeknek megmagyarázni.

Ezen szakasz azon rendelkezéseinek végrehajtása, a melyek nem a tanító működési körébe esnek, az iskolaszéknek feladata és érette első sorban az iskolaszék elnöke felelős. Ezen rendelkezéseknek szándékos elmulasztása kihágást képez, mely felett azok a közigazgatási hatóságok illetékesek bíraskodni, melyeket az 1891. évi XX. tc. kijelölt. Az ilykép megállapított kihágás büntetése 500 koronáig terjedhető pénzbüntetés melylyel a mulasztás elkövetője sújtandó. A befolyó pénzbüntetés az országos tanítói nyugdíj- és gyámalap céljaira fordítandó; egyéb tekintetben az 1879:XL. tc. általános határozatai irányadók.

18. § Az 1868:XLIV. tc. 14. §-ának az a rendelkezése, mely szerint az egyházközségek iskoláikban az oktatásnak nyelvét tetszés szerint határozhatják meg, akkép értelmezendő, hogy szabadságukban áll oktatási nyelvü vagy az állam nyelvét, vagy a gyermekek anyanyelvét megállapítani, fenmaradán természetesen ez utóbbi esetben a magyar nyelvnek tanítására vonatkozó törvényes intézkedések feltétlen érvénye és hatálya. A hol magyar tannyelvü iskola nincs, ott az olyan hitfelekezeti elemi iskolákban, a melyekben állandóan vannak magyar anyanyelvü növendékek, vagy olyan nem magyar anyanyelvűek, a kiknek magyar nyelvü oktatását atyjuk vagy gyámjuk kívánja: a vallás- és közoktatásügyi minister elrendelheti, hogy ezek számára a magyar nyelv használtassék mint tannyelv; ha pedig a magyar anyanyelvűek száma a huszat eléri, vagy az összes beirt növendéknek 20%-át teszi: számukra a magyar nyelv, mint tannyelv okvetlenül használandó. Ha pedig a beirt tanulóknak legalább fele magyar anyanyelvü, a tanítási nyelv a magyar; de az iskolafentartók gondoskodhatnak arról, hogy a magyarul nem beszélő növendékek anyanyelvükön is részesüljenek oktatásban.

Minden oly népoktatási tanintézetekben azonban, a melyekben az állam nyelve van egyedüli tanítási nyelvül bevezetve, ez az állapot többé meg nem változtatható.

Az összes elemi népiskolák ismétlő tanfolyamában a tanítás nyelve a magyar.

Ezek az intézkedések érvényesek a községi elemi népiskolákban is.

19. § A nem magyar tanítási nyelvü elemi iskolákban, akár részesülnek állami segélyben, akár nem, a magyar nyelv a mindennapi tanfolyam valamennyi osztályában a vallás- és közoktatásügyi minister által a hitfelekezeti iskolafentartó meghallgatásával megállapított tanítási terv szerint és kijelölt óraszámban oly mérvben tanítandó, hogy a nem magyar anyanyelvü gyermek a negyedik évfolyam bevégeztével gondolatait magyarul élőszóval és írásban érthetően ki tudja fejezni.

20. § Nem magyar tanítási nyelvü községi és hitfelekezeti elemi népiskoláknál alkalmazott tanítók alapfizetés- vagy korpótlék-kiegészítésben a 16. §-ban megszabott feltételeken kívül csak a következő további feltételek teljesítése mellett részesülhetnek:

1. ha az illető iskolákban a magyar nyelv, a számolás, a hazai földrajz és történelem, továbbá a polgári jogok és kötelességek tanítása községi iskolákban a vallás- és közoktatásügyi minister által megállapított tanterv szerint és óraszámban, kizárólag az általa is engedélyezett tankönyvek és tanítási segédeszközök használatával, hitfelekezeti iskolákban pedig a vallás- és közoktatásügyi minister által is jóváhagyott, vagy a mennyiben az iskolafentartó részéről fölterjesztett tanterv jóváhagyható nem volna, általa megállapított tanterv szerint és óraszámban kizárólag az általa is engedélyezett tankönyvek és tanítási segédeszközök használatával történik.

2. ha az illető iskolában kizárólag a vallás- és közoktatásügyi minister által is helybenhagyott hazafias tartalmu olvasókönyvek és tanszerek használatnak.

21. § Ha az állam valamely községi vagy felekezeti iskolai tanító alapfizetésének kiegészítéséhez 200 koronát meghaladó államsegélylyel járul a tanító alkalmazása a vallás- és közoktatásügyi minister jóváhagyásától függ.

Ha ezen tanítói állomásokra oly egyén választatnék, illetőleg oly egyénnek megválasztása terjesztetnék fel jóváhagyás végett, a ki ellen a vallás- és közoktatásügyi minister törvény alapján, vagy állami szempontból kifogást emelhet, a minister 60 napra terjedhető záros határidő kitűzése mellett más egyén választására és újabb felterjesztés tételére szólítja fel a tanító alkalmazására jogosultakat; ha pedig a felszólítás eredménytelen maradna, vagy ha az új felterjesztés a fentebbi szempontokból másodizben is kifogásra szolgáltatna okot: az esetben a tanítót az iskolafenntartó további meghallgatása nélkül a vallás- és közoktatásügyi minister nevezi ki, a hitfelekezetek által fentartott népiskolákat illetőleg azonban oly korlátozással, hogy a kinevezendő tanító ugyanahhoz a vallásfelekezethez tartozzék, mint az illető iskola és hogy e tanító személyére nézve az illetékes egyházi főhatóság előzetesen, záros határidő alatt nyilatkozattételre hívassék fel. Oly egyén, a ki ellen az egyházi főhatóságnak valláserkölcsei szempontból indokolt kifogása van, az illető hitfelekezeti iskola tanítójává nem nevezhető ki.

Az államsegélyben részesülő községi elemi népiskoláknál az 1876:XXIII. tc. 13. §-ának 1. pontjában körülírt tanítóválasztási eljárás a jelen §. rendelkezéseinek megfelelően módosíttatik.

A 200 koronát meghaladó államsegélyt élvező községi elemi iskolák tanítóinak választása körül felmerült vitás ügyek végérvényes elintézése a vallás- és közoktatásügyi minister hatáskörébe tartozik.

22. § Az 1876:XXVIII. tc. 7. §-ának 3. és 4. pontja a községi elemi népiskolai tanítók tekintetében a következőleg módosíttatik:

1. A községi elemi népiskolai tanító fegyelmi vétséget követ el:

a) ha a magyar nyelv tanítását elhanyagolja, vagy azt nem a jelen törvény 16., 19. és 20. §-aiban felsorolt rendelkezések szerint, illetőleg saját hibája vagy mulasztása folytán nem az ott kitűzött célnak megfelelő átlagos eredménnyel tanítja, vagy ha a 16. és 17., illetve 20. § meghagyásainak nem tesz eleget;

b) ha az iskolában a kormány által eltiltott, vagy a 20. § esetében a minister által nem engedélyezett tankönyveket vagy ilyen taneszközöket használ;

c) ha államellenes irányt követ; államellenes iránynak tekintendő különösen minden cselekedet, a mely az állam alkotmánya, nemzeti jellege, egysége, külön állása vagy területi épsége, továbbá az állam nyelvének törvényben meghatározott alkalmazása és az állam czimere, jelvénye és zászlaja ellen irányul;

d) ha hitfelekezetek vagy egyes társadalmi osztályok ellen, ugyszintén ha a tulajdon vagy a házasság jogintézménye ellen izgat, vagy ha a törvény ellenére magán- vagy köztulajdon felosztásával ámit, vagy növendékei vallását sértő nyilatkozatot tesz;

e) ha az 1903:IV. tc. 18. §-ának tilalma ellenére kivándorlási ügyekkel foglalkozik;

f) közbotrányt okozó erkölcstelen magaviselet által;

g) a növendékekkel való durva bánásmódja által;

h) a felettes hatósággal szemben tanusított engedetlenség vagy durva tiszteletlenség által;

i) egyáltalán tanítói és nevelői kötelességének vétkes elmulasztása vagy ezzel ellenkező minden cselekedete által.

A felsorolt fegyelmi vétségek egyaránt megtorlandók, történtek legyen azok akár a tanhelyiségben, akár azon kívül, vagy más állam területén, élő szóban, írásban vagy nyomtatvány, képes ábrázolat, tankönyv vagy egyéb taneszközök közreadása avagy terjesztése által.

2. Mindezen fegyelmi vétségek alapján a közigazgatási bizottság községi elemi népiskolában alkalmazott, akár rendes, akár segédtanító ellen az iskolaszék vagy ennek valamely tagja, ugyszintén valamely növendék törvényes képviselőjének vagy gondozójának följelentésére, vagy hivatalból is fegyelmi vizsgálatot rendelhet el, a vallás- és közoktatásügyi minister rendeletére pedig elrendelni köteles.

A közigazgatási bizottság azt a tanítót, a ki ellen bűnvádi vagy fegyelmi eljárás indítatott, indokolt esetben állásától felfüggesztheti. Ha a tanító ellen büntett vagy hivatalvesztéssel is büntethető vétség miatt indítatott meg bűnvádi eljárás, vagy ha ellene büntett vagy ugyanilyen vétség miatt a büntető bíróság jogerős vád alá helyező vagy ezzel egyenlő hatályu határozatot (fő tárgyalást vagy közvetlen idézést elrendelő határozatot) hozott, a közigazgatási bizottság a felfüggesztést mindenesetre köteles kimondani.

Ha a tanító ellen indított fegyelmi eljárás tárgyává tett cselekmény a fegyelmi vétség tényálladékan kívül büntetendő cselekmény (büntett, vétség vagy kihágás) ismérveit is feltünteti: akkor, a mennyiben a fenforgó fegyelmi vétség már tisztán fegyelmi szempontból is az állásáról való elmozdítás kimondását teszi szükségessé, a fegyelmi eljárás a büntető eljárásra való tekintet nélkül folytatandó és befejezendő, de a büntetendő cselekményről a kir. ügyészséget vagy a büntető eljárásra hivatott közigazgatási hatóságot, a büntető eljárás megindítása végett szükséges adatok közlése mellett, értesíteni kell. Ha pedig a fenforgó fegyelmi vétség az állásáról való elmozdítást tisztán fegyelmi szempontból nem indokolja, az iratok a kir. ügyészséghez, vagy a büntető eljárásra hivatott közigazgatási hatósághoz azonnal átteendő, mely esetben a további fegyelmi eljárás a bűnügynek jogerős befejezéséig függőben tartandó.

3. A fegyelmi vizsgálatot kis- és nagyközségekben a főszolgabíró, rendezett tanácsu és törvényhatósági joggal felruházott városokban a polgármester teljesíti. A vizsgálat foganatosításának idejéről a tanfelügyelő értesítendő, a ki a vizsgálatnál személyesen vagy megbízottja által jelen lehet. Az iskolaszék a vizsgálatnál mindig meghallgatandó. A tanító az ellene indított fegyelmi eljárás folyamán védő segítségét is igénybe veheti. Az e célból megnevezett védőnek nem kell szükségkép az ügyvédi karhoz tartoznia.

A vizsgálat befejeztével a fegyelmi bíráskodást a közigazgatási bizottság fegyelmi választmánya gyakorolja. Az ítélet a tanítóval való közlésétől számított 15 nap alatt a vallás- és közoktatásügyi ministerhez felebbezhető: az állásról való elmozdításra történt elítélés pedig felülvizsgálat végett a vallás- és közoktatásügyi ministerhez hivatalból előterjesztendő. A felebbezés a közigazgatási bizottság elnökénél nyújtandó be.

4. A községi elemi népiskolai tanító ellen foganatosított fegyelmi vizsgálat alapján, a vizsgálat eredményéhez és a fegyelmi vétség fokozatához képest, a következő fegyelmi büntetések szabhatók ki:

a) dorgálás;

b) pénzbírság, a mely a tanító nyugdíjába beszámítható illetményeinek 10%-áig terjedhet;

c) a korpótléknak bizonyos időre való megvonása; a megvonás csak határozott időre szólhat, a mely azonban két évnél hosszabb nem lehet; a meghatározott idő a legközelebbi korpótlékre nézve irányadó szolgálati évekbe nem számítható be;

d) állásától való elmozdítás.

Azon ítéletben, melyben a tanító állásától való elmozdítása a jelen szakasz 1. c) pontjában irt fegyelmi vétség miatt mondatott ki, az is kimondandó, hogy a tanító a fegyelmi ítélet jogerőre emelkedésétől számított bizonyos időn belül, mely idő azonban 5 évnél tovább nem terjedhet, tanítói állásra sehol sem alkalmazható.

23. § A hitfelekezeti illetékes hatóság a fegyelmi eljárást saját szabályai szerint foganatosítja.

Minden hitfelekezeti illetékes hatóság köteles fegyelmi szabályait a vallás- és közoktatásügyi ministernek tudomás végett előzetesen bemutatni.

A hitfelekezeti illetékes iskolai hatóság olyan felekezeti tanító ellen, a kinek alapfizetés, vagy korpótlék-kiegészítés czimén bármilyen összegű államsegély van engedélyezve, a vallás- és közoktatásügyi minister felhívására a fegyelmi eljárást megindítani köteles minden oly esetben, a melyben a jelen törvény 22. §-a értelmében fegyelmi eljárásnak van helye. Ha a fegyelmi eljárás a jelen törvény 22. § 1. a)-c) pontjaiban felsorolt fegyelmi vétségek miatt indíttatik meg, a vallás- és közoktatásügyi minister kivánságára a tanító állásától mindenestre felfüggesztendő, a minek ha az illetékes egyházi hatóság eleget nem tenne, a felfüggesztést a vallás- és közoktatásügyi minister közvetlenül rendeli el.

Ha a hitfelekezeti hatóság a fegyelmi eljárást a rendelet vételétől számított 30 nap alatt meg nem indítaná, vagy ha azt kellő igazolás nélkül három hó alatt be nem fejezné, vagy pedig ha az ítélete annak meghozatalától számított 15 nap alatt a ministerhez fel nem terjesztené, mindez esetben a fegyelmi ügyet a jelen törvény 1. §-ában körülírt eljárással és az ebben felsorolt büntetési fokozatok alkalmazásával a közigazgatási bizottság látja el.

A vallás- és közoktatásügyi minister a jelen törvény 22. § 1. a)-c) pontjaiban felsorolt vétségek fenforgása esetében, a fegyelmi eljárás megindítása iránt a hitelintézeti határozathoz intézett felhívással egyidejűleg, vagy az eljárás folyamán is, az államsegély kiszolgáltatását bármikor felfüggesztheti.

Ha az egyházi főhatóság valamely hitfelekezeti iskolai tanítót, a ki akár fizeték-kiegészítés, akár korpótlék czimén államsegélyt élvez, fegyelmi uton hivatalvesztésre ítél: ítéletét a vallás- és közoktatásügyi ministerhez 15 nap alatt felterjeszteni köteles.

A minister a határozat vételétől számított egy hónapon belül a közigazgatási bizottság kiküldött tagjának közreműködésével új eljárást s ennek alapján újabb határozathozatalt rendelhet el.

Ha a minister az említett időn belül nem nyilatkozik, a határozat végrehajtható.

24. § Hitfelekezeti, valamint magánosok és társulatok által fentartott elemi népiskolánál alkalmazott tanító ellen, tekintet nélkül arra, vajjon van-e alapfizetésének vagy korpótlékának kiegészítésére államsegély engedélyezve, vagy sem, a vallás- és közoktatásügyi minister a jelen törvény 22. §-ában megszabott módon és az ott megállapított fegyelmi büntetések alkalmazásával foganatosítandó fegyelmi eljárást rendel el a jelen törvény 22. §-ának 1. a)-e) pontjaiban felsorolt esetekben, ha ezt az e pontokban megjelölt állami érdekek biztosítása szempontjából szükségesnek tartja.

E szakasz intézkedései azonban nem szüntetik meg az iskolafentartók azon jogát és kötelességét, hogy az abban érintett nemzeti szempontok fölött saját hatáskörükben is őrködjének. Fegyelmi jogukat tehát ezekre nézve is érvényesíthetik, de ily esetekben tartoznak a vallás- és közoktatásügyi minister a fegyelmi eljárás megindításáról haladéktalanul értesíteni, az ő kivánságára a tanítót állásától felfüggeszteni és ítélethozatal után az ítéletet az összes fegyelmi iratokkal a vallás- és közoktatásügyi ministerhez felterjeszteni. A minister, ha ezt a jelen § első bekezdésében megjelölt okból szükségesnek látja, 15 napon belül a jelen törvény 22. §-ában megjelölt hatóságok által és szabályozott módon foganatosítandó új fegyelmi eljárást rendelhet el és ez esetben a más hatóság által hozott fegyelmi ítélet az új eljárás befejezéséig függőben marad. Ha a minister e határidő leteltéig új eljárást el nem rendel, a fentartó hatóság ítélete érvényes.

Egyáltalán a ministernek jogában áll minden más hatóság által a jelen szakaszban felsorolt fegyelmi vétségek czimén megindított fegyelmi eljárás bármely szakában az ügyet, ha ezt a jelen § első bekezdésében megjelölt okból szükségesnek tartja, a 22. §-ban megállapított fegyelmi eljárásra áttérlni, mely esetben ama fegyelmi eljárás megszűntnek tekintendő.

A fegyelmi eljárásból eredő költségek viselése tekintetében a vallás- és közoktatásügyi minister rendeletileg intézkedik.

A fegyelmi vizsgálatnak a jelen szakasz alapján hitfelekezeti tanító ellen történt elrendeléséről az illetékes hitfelekezeti hatóság értesítendő; ugyanazzal közlendők a fegyelmi eljárás iratai és a fegyelmi ítélet is.

25. § Ha valamely iskolának tanítója állásától a 22. § 1 a), b), c) pontjában felsorolt okok valamelyikéből és azon szakaszban körülírt eljárással mozdított el, az új tanító alkalmazása tekintet nélkül arra, hogy élvez-e az illető iskola állami fizetésekiegészítést vagy nem, csak a vallás- és közoktatásügyi minister jóváhagyása mellett történhetik a jelen törvény 21. §-ának határozatai szerint, második hasonló alapon és módon történt elmozdítás után pedig a vallás- és közoktatásügyi minister az iskolát megszüntetheti és helyébe állami iskolát állíthat. Ha pedig a fegyelmi eljárásból kiderül, hogy az előfordult hibában az iskolaszék cselekvőleg, azaz utasítás, rendelet vagy tilalom útján részes, a minister akkor is, ha a tanító ellen hozott ítélet nem szól hivatalvesztésre, az illető iskolát már az első esetben vagy bezárja, vagy fenmaradását új iskolaszék megválasztásától teszi függővé.

A mennyiben új iskolaszék nem választatnék, vagy hasonló eset azután ismétlődne, az iskolafentartó az illető községben elveszti iskolafentartási jogát.

26. § Ha a 22. § 1. a), b), c) pontjai alapján történt fegyelmi eljárás során kiderül, hogy az előfordult hibában olyan nem állami iskolai hatóság, melynek rendelkezési joga több népiskolára kiterjed, cselekvőleg, azaz utasítás, rendelet vagy tilalom útján részes: a vallás- és közoktatásügyi minister az illető hatóság alatt álló összes iskolák megvizsgálása iránt haláléktalanul intézkedik; a vizsgálat eszközzésére külön ministeri biztost is küldhet ki. A vizsgálat eredményéhez és az eset súlyos voltaához képest a minister első ízben vagy kellő biztosítékot szerez hasonló hibák ismétlése ellen, vagy az illető iskoláktól az állami segílyt megvonja, súlyosabb esetekben azokat be is zárja. Ismétlés esetén ezek az iskolák feltétlenül bezárandók és megszűnik az illető iskolafentartónak az a joga, hogy ugyanazokban a községekben iskolát állíthasson.

27. § Ha a fegyelmi eljárás, vagy az előző szakasz értelmében megejtett vizsgálat során kiderül, hogy a 22. § 1. a), b), c) pontjai alatt felsorolt hibák valamelyikében a lelkész is részes, a vallás- és közoktatásügyi minister erről az illetékes egyházi főhatóságot értesíti és az 1898. évi XIV. tc. rendelkezései által szabályozott eljárással az illető lelkésztől az állami kongrua-kiegészítést, az eset súlyos voltaához képest, meghatározott időre vagy mindenkorra elvonhatja. Ha az illetékes egyházi főhatóság a helyzet orvoslása iránt egy félév alatt kellő biztosítékot nem nyújt, a vallás- és közoktatásügyi minister az illető iskolát bezárhatja és helyébe állami iskolát állíthat.

Súlyosabb esetekben a minister kimondhatja, hogy az illető lelkész állami iskolákban hitoktatással meg nem bízható. A más hitoktató kirendelésével esetleg összekötött többköltségnek megtérítéséhez a minister az illető hitfelekezet részére törvényhozásilag engedélyezett javadalmak terhére méltányosan megállapítandó összeggel járulhat.

28. § Ha a fegyelmi vizsgálat során megállapítatik, hogy a magyar nyelv tanításában tapasztalt eredménytelenségnek nem a tanító szándékos mulasztása, hanem képességének fogyatékos volta az oka, ezen esetben az illető tanító, a mennyiben az orsz. tanítói nyugdíjintézetnek tagja, nyugdíjazandó, illetőleg végkielégítéssel látandó el. Ha pedig nem volna tagja az orsz. tanítói nyugdíjintézetnek, az iskolafentartó köteles a tanító mellé törvényes képesítéssel bíró segédtanítót alkalmazni.

29. § Ha az iskolafentartó a 28. §-ban foglalt rendelkezések folytán üresedésbe jött tanító állásra a jelen törvény 15. §-ának a) pontjában megkivánt kifogástalan képesítéssel bíró tanítót az állás üresedésbe jöttétől számítandó 60 nap alatt nem alkalmaz, ezt a közigazgatási bizottság előtt nem igazolja, vagy a tanító alkalmazására a közigazgatási bizottságtól, - illetőleg 15 napon belül beadandó felebbezés folytán a vallás- és közoktatásügyi ministertől halasztást nem nyer: ez esetben az illető iskolához a vallás- és közoktatásügyi minister az iskolafentartó további meghallgatása nélkül, a közoktatási tárcza terhére nevez ki tanítót, a hitfelekezetek által fentartott népiskolákat illetőleg azonban oly megszorítással, hogy a kinevezendő tanító ugyanahhoz a vallásfelekezethez tartozzék, mint az illető iskola.

Az iskolafentartó tanítóválasztási joga ezen tanítói állásra nézve csak akkor éled föl, mikor a vallás- és közoktatásügyi minister az általa alkalmazott tanítót elhelyezi.

A 28. és 29. § rendelkezései csak 1912. év végéig maradnak érvényben.

30. § Az iskolafentartók, illetőleg az iskolaszékek elnökei kötelesek a tanítói állomásokon történt bármiféle személyi változást, vagy a tanítói állások beszüntetését, újak rendszeresítését 15 nap alatt a kir. tanfelügyelőnek bejelenteni. E rendelkezésnek elmulasztása esetén jogában áll a kir. tanfelügyelőnek az illető mulasztó ellen 20 koronáig tejedhető rendbirságot alkalmazni, az országos tanítói nyugdíj- és gyámalap javára.

31. § A jelen törvény alapján a községi és hitfelekezeti népiskolai tanítók részére akár alapfizetés, akár korpótlék-kiegészítés czimén engedélyezett államsegély a kir. adóhivatalnál az illető tanító nevére havi előleges részletekben utalványozandó, olyképp, hogy minden évben a január és július havi részletről szóló nyugta az illetékes kir. tanfelügyelőnek láttamozás végett bemutatandó. Az összes nyugták az illető iskolaszék elnöke által is láttamozandók.

32. § Bármilyen jellegű elemi népiskolánál első ízben alkalmazott rendes tanító köteles magyar állampolgárságát a kir. tanfelügyelő előtt igazolni. Továbbá köteles a kir. tanfelügyelő vagy ennek megbízottja és az illetékes iskolai hatóság előtt a következő hivatalos esküt az állam nyelvén letenni:

„Én, N. N. rendes tanító, esküszöm az élő Istenre, hogy Ő Felsége apostoli királyom, magyar hazám és annak alkotmánya iránt tántorithatatlan és rendületlen hűséggel viseltetem, az ország szentesített törvényeit és törvényes szokásait megtartom, a hazai hatóságok törvényes rendeleteit, valamint a tanítói tisztemmel járó köteleességeket mindenkor lelkiismeretesen, hiven és pontosan teljesítem és a gondjaimra bízott ifjúságot a magyar haza szeretetében fogom nevelni. Isten engem úgy segítjen!”

A tanító csak ezen eskü letétele után foglalhatja el állását, az országos tanítói nyugdíjintézetbe csak ezen eskü letételének igazolása mellett vehető fel. A jelen törvény életbeléptekor már alkalmazásban levő mindazon tanítók pedig, a kik akár alapfizetés, akár korpótlék-kiegészítés czimén már államsegélyt élveznek, a jelen törvény életbeléptétől számított három hónap alatt, azok pedig, kik ily államsegélyt nem élveznek, egy év alatt a fennebbi esküt az itt meghatározott módon letenni. A tanfelügyelő a tanító fizetésének kiegészítésére engedélyezett államsegélyről szóló első nyugtát csak úgy láttamozhatja, ha a tanító az eskü letételét előtte okmánynyal igazolja. Bármilyen jellegű elemi népiskolánál alkalmazott olyan tanító ellen, ki az esküt megtagadja, a jelen törvény 22. § 1. c) pontja alapján fegyelmi eljárásnak van helye.

33. § Bármilyen jellegű elemi népiskolánál magyar nyelvű és csak olyan nyomtatványminták (iskolai felvételi, előmeneteli és mulasztási naplók, mulasztási kimutatások stb.) alkalmazhatók, a melyek a vallás- és közoktatásügyi minister által megállapított összes rovatokat tartalmazzák. E nyomtatványminták magyar nyelven töltendő ki. A községi iskolák és az államsegélyes hitfelekezeti népiskolák az állami iskolák számára megállapított nyomtatványmintákat köteles használni és szintén magyar nyelven kitölteni. A tanulók számára kiadandó értesítő könyvek és bizonyítványok bármily jellegű elemi népiskoláknál magyar nyelven állítandók ki.

Az iskola fentartónak azonban jogában áll ezeket a magyar nyelv mellett hasábosan a megállapított tannyelven is kitölteni.

34. § A jelen törvénynek 9., 17. első pontja, 18., 19., 24., 25., 26., 33. és 35. §-ainak rendelkezései az 1868. évi XXXVIII. tc. IV. fejezete értelmében a magánosok és társulatok által fentartott népiskolákra is alkalmazandók.

Ha ilyen iskoláknál alkalmazott tanítók községi vagy hitfelekezeti iskolákhoz átvételnek, a jelen törvény 2. §-ában megállapított alapfizetésen felül, legfeljebb 1893. évi október 1-től kezdve számítható összes szolgálati idejük figyelembe vételével, a jelen törvény 3. § értelmében megállapítandó korpótlékokra is igényt nyelbirnak.

35. § A jelen törvényben foglalt rendelkezések a tanítónőkre éppen úgy alkalmazandók, mint a tanítókra, nemkülönben kiterjednek a hitfelekezeti népiskoláknál működő szerzetesrendi tanítókra és tanítónőkre a jelen törvényben a tanítók képesítésére vonatkozólag, megállapított feltételek, továbbá e törvény 16., 17., 18., 19., 20., 30. és 32. §-ai. Ezen tanítók és tanítónők illetményei a törvényes kellékek fennállása esetén, a 14. § intézkedéseinek szemmel tartásával, egyénenkint szerzeteseknél 900, szerzetesnőknél 700 koronából álló, további változás alá nem eső összeggel egészíttetnek ki, ha azt kérelmezik. Az ezen számítási alapon egy-egy iskolára nézve megállapított segély egy összegben az iskolafentartónak kezeihez utalványoztatik ki. A segélyre való igény megállapításának, valamint az eskütétel körüli eljárásnak módját a vallás- és közoktatásügyi minister rendeletileg állapítja meg.

Ha ilyen iskolákban a 22. § 1. a)-c) pontjai alatt felsorolt hibák észleltetnének, úgy azokra akár élveznek állami fizetésekiegészítést, akár nem, a jelen törvény 26. §-ában körülírt eljárás alkalmazandó.

36. § Jelen törvény 1907. évi július hó 1-én lép életbe, az abból eredő s az 1907. évre eső költség-többlet a pénztári készletekből fedezendő s az 1907. évi állami költségvetés XXI. fejezete 20. címének terhére számolandó el.

A vallás- és közoktatásügyi minister felhatalmaztatik, hogy a pénzügyministerrel egyetértőleg azoknak a községi és hitfelekezeti tanítóknak, a kik fizetésük kiegészítésére eddig is állami segélyt nyertek, már az 1907. év első felében is az e törvény alapján ugyanez év második felében nyerhető segély terhére és abba beszámítandó előlegeket adhasson.

37. § E törvény életbeléptével az 1876:XXVIII. tc. 7. §-ának 3. és 4. pontja a községi elemi népiskolai tanítók tekintetében, továbbá az 1893. évi XXVI. tc. egész terjedelmében, valamint az 1879. évi XVIII. törvénycikk 4. §-ának utolsó pontja hatályát veszti.

Az 1893:XXVI. tc. 13. § utolsó bekezdésében megállapított államellenes irány meghatározása helyébe ezen törvény 22. § 1. c) pontjában körvonalozott meghatározás lép.

38. § E törvény végrehajtásával a vallás- és közoktatásügyi minister és a pénzügyminister bizatnak meg.

TARTALOMJEGYZÉK

1907. évi XXVII. törvénycikk	1
a nem állami elemi népiskolák jogviszonyairól és a községi és hitfelekezeti néptanítók járandóságairól	1